

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål nr. 2:

Hvilke kommentarer har ministeren til henvendelsen fra Folkebevægelsen for Frie Fagforeninger (bilag 2)?

Svar:

Folkebevægelsen for Frie Fagforeninger har ved henvendelse af 15. marts 1990 foreslået visse ændringer af lovforslaget.

Folkebevægelsens første ændringsforslag vedrører § 4 a, stk. 1. Folkebevægelsen for Frie Fagforeninger ønsker ansvaret placeret direkte hos skadevolderne.

Det er min opfattelse, at det er *arbejdsgiveren*, som træffer beslutning om afskedigelse og foretager de nødvendige handlinger i den forbindelse. Ansvar for en afskedigelse og betalingen af den særlige godtgørelse i foreningsfrihedsloven må derfor som udgangspunkt påhvile arbejdsgiveren.

Hvis en ansat deltager i ulovlig strejke eller i blokade over for arbejdsgiveren for at påvirke denne til at afskedige en ikke organiseret kollega, vil den ansatte efter dansk rets almindelige regler kunne pådrage sig erstatningsansvar over for arbejdsgiveren og over for den kollega, der som følge heraf afskediges i strid med loven om foreningsfrihed.

En ansats deltagelse i en fysisk blokade over for arbejdsgiveren er klart retsstridig i forhold til arbejdsgiveren. Varslede arbejdsnedlæggelser og lignende aktioner med det formål at påvirke arbejdsgiveren til at afskedige en uorganiseret kollega vil ligeledes være retsstridige i forhold til arbejdsgiveren.

Det krav som arbejdsgiveren i givet fald som udgangspunkt kan kræve erstattet hos den ansvarlige, er alle tab som følge af den pågældendes handling eller undladelse, navnlig godtgørelse udbetalt efter loven om foreningsfrihed, erstatning for økonomisk tab, som arbejdsgive-

ren har måttet udrede til den ulovligt afskedigede, samt omkostninger, som arbejdsgiveren i den forbindelse med føje har afholdt. Eventuel egen skyld fra arbejdsgiverens side vil efter omstændighederne kunne medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningskravet.

Har en fagforening medvirket ved tilrettelæggelsen af aktioner mod arbejdsgiveren, vil fagforeningen tillige kunne pådrage sig erstatningsansvar. Afgørende for foreningens ansvar er en konkret bedømmelse af, hvilken indflydelse foreningen har haft på aktionernes iværksættelse og udvikling.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de gældende erstatningsretlige regler giver mulighed for at nå frem til nuancerede og fuldt tilfredsstillende løsninger med hensyn til arbejdstagernes og foreningers erstatningsansvar for medvirken til afskedigelser i strid med loven om foreningsfrihed.

Det er på den baggrund min opfattelse, at forslagets § 4 a, stk. 1, i sin nuværende formulering giver den størst mulige sikkerhed mod ulovlige afskedigelser samtidig med, at dansk rets almindelige regler om erstatningsansvar fuldt ud giver mulighed for en endelig placering og fordeling af ansvaret på samtlige, som i større eller mindre grad har medvirket til at fremtvinge en ulovlig afskedigelse.

Vedrørende Folkebevægelsens bemærkning til størrelsen af den særlige godtgørelse efter forslagets § 4 a, stk. 1, så skal den alene dække den ikke-økonomiske skade. Herudover vil en ulovligt afskediget kunne kræve erstatning for et eventuelt tab af løn eller lignende efter de almindelige regler om erstatningsansvar.

På den baggrund finder jeg det rimeligt at fastsætte visse rammer for udmålingen af den særlige godtgørelse.

Tilkendelse af livsløn som godtgørelse uden hensyn til det faktiske tab finder jeg helt urealistisk. Det vil sandsynligvis medføre, at en ulov-